
Děkan KTF UK obdržel rakouský řád za vědu a umění

Děkan KTF UK obdržel rakouský řád za vědu a umění

Děkan Katolické teologické fakulty UK prof. Ludvík Armbruster dnes obdržel významné ocenění. Rakouský prezident mu za celoživotní přínos udělil Rakouský Čestný kříž za vědu a umění I. třídy.

Prof. PhDr. Ludvík Armbruster
* 16. 5. 1928 Praha

Rakouský státní příslušník české národnosti. V l. 1934–39 navštěvoval pokusnou reformní obecnou školu v Praze-Nuslích, 1939–47 Státní reálné gymnázium v Praze-Vyšehradě. Léta nacistické okupace přežil pod záminkou, že celá rodina je „bez státní příslušnosti“. Po maturitě vstoupil do české provincie řádu Tovaryšstva Ježíšova (T. J.). Po dvouletém noviciátě na Velehradě zahájil studium filozofie na Filozoficko-sociologickém institutu T. J. v Děčíně. V dubnu 1950 byl spolu se všemi řeholníky zatčen a po dvouměsíční internaci v Bohosudově vyhoštěn z republiky jako „nežádoucí cizinec“. Pokračoval ve studiích na papežské Gregoriánské univerzitě v Římě (licenciát filozofie 1952) a – po dvouletém studiu japonštiny (Yokosuka, Japonsko) – na univerzitě Sophia v Tokiu (doktorát filozofie na církevní FF). Následovalo čtyřleté studium teologie na TF T. J. Sankt Georgen ve Frankfurtu nad Mohanem (licenciát teologie 1960). Tamtéž byl v r. 1959 vysvěcen na kněze. Od r. 1961 žije a působí v Japonsku. Přednáší filozofii na univerzitě Sophia; nejprve jako docent, potom jako „associated professor“ a od r. 1969 jako řádný profesor. Vedle své akademické činnosti vedl v l. 1965–70 jako regens interdiecézní kněžský seminář v Tokiu a v l. 1975–83 byl ředitelem centrální knihovny univerzity Sophia. Od r. 1990 navštěvuje každé léto ČR. Směr A. vědecké činnosti určovala situace expatrianta v naprosto cizím prostředí, navíc křesťanského misionáře mezi bývalými buddhisty a šintoisty, nyní fascinovanými moderní evropskou technikou. Jeho filozofické úvahy jsou spíše odpovědí na aktuální otázky japonského poválečného života než konsekvantním rozvinováním jednotné imanentní problematiky. A. úkolem na univerzitě bylo seznamovat japonské posluchače s moderním evropským myšlením, s jeho prameny a úkoly, úspěchy i neshodami. Vzhledem ke stavu recepce evropské kultury v Japonsku v tomto století se soustřeďoval zvláště na německý idealismus od Kanta k Hegelovi a na jeho materialistické následovníky, na fenomenologii a existencialismus. Okolnost, že Japonci ochotně identifikují křesťanství s evropskou kulturou, vedla A. k zamyšlením nad spleťmi vztahy mezi evropskou kulturou a křesťanskou vírou a nad problémy inkulturace této víry v globální společnosti, která se stále více vyprošťuje z hegemonie evropské civilizace.

(citace: Jiří Gabriel a kol.: SLOVNÍK ČESKÝCH FILOZOFŮ)